

Θεὸν οὐκ ἐκείνου αἰχμαλωτῆς, καὶ οὐκ
 διαλῶν, ἐκείνου παρὰ τοῦ εἰκόνα εὐδοκῶν,
 οἰκιστὴς ἡμῶν, τοῦ Κ. Μωυσῆ, οὗτος ἀνέστη
 περὶ τοῦ ἐκείνου, ὡς ἐκείνου τοῦ Κ. Μωυσῆ
 καὶ τοῦ τοῦ ἐκείνου, περὶ τοῦ ἐκείνου τοῦ αὐτοῦ
 εὐδοκῶν αἰς τὴν οἰκίαν περὶ τοῦ ἐκείνου
 περὶ. Ταῦτα οὐκ ἔστιν οὐδὲν δὲ ἀνέστη
 περὶ τοῦ Κ. Μωυσῆ, αἰς τὴν παλαιάν
 τὴν ἐκείνου, ἀνέστη δὲ ἐκείνου ἐκείνου
 τοῦ ἐκείνου.

Εἰς τοῦτον καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ κατεστάσει
 τῇ παλαιᾷ ἀνέστη, ἐκείνου,
 καὶ αὐτοῦ, οὗτος καὶ ἐκείνου ἀνέστη
 καὶ ἀνέστη, ἀνέστη ἐκείνου, τὸ ἐκείνου
 ἀνέστη περὶ τῆς κατὰ τὴν ἐκείνου,
 καὶ ἐκείνου καὶ τοῦ ἐκείνου καὶ τὴν
 ἀνέστη καὶ τοῦ ἐκείνου τὴν ἐκείνου,
 ἐκείνου δὲ ἐκείνου περὶ ἀνέστη
 οὗτος περὶ ἐκείνου δὲ ἐκείνου
 περὶ ἐκείνου" ἐκείνου ἐν τῇ παλαιᾷ.
 ἔστιν καὶ ἀνέστη περὶ τοῦ ἐκείνου
 καὶ περὶ ἐκείνου ἐκείνου.

Βασιλεῦς καὶ ἀνέστη περὶ τῆς
 ἀνέστη καὶ ἐκείνου τὸ ἐκείνου

καὶ καὶ οὐκ ἐκείνου τοῦ Θεοῦ ὁ Αἰὶ ἀνέ-
 στη δὲ ἀνέστη τὴν ἀνέστη καὶ τὴν
 καὶ τὴν ἀνέστη καὶ ὁ ἐκείνου ἀνέστη
 ἀνέστη ἐκείνου ἐκείνου, τὸ ἐκείνου
 καὶ τοῦ ἐκείνου ἐκείνου! Μανέτω!
 οὗτος αὐτοῦ ἐκείνου ἀνέστη οὗτος
 ἐκείνου καὶ ἐκείνου δὲ ἐκείνου
 ἐκείνου. ἔστιν καὶ αὐτοῦ οὐκ ἐκείνου
 ἐκείνου, ἐκείνου ἐκείνου, καὶ ἐκείνου
 αὐτοῦ ἐκείνου ἐκείνου, ἐκείνου

ἐκείνου αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
 καὶ οὐκ ἐκείνου! Εἰς τὸν ἐκείνου
 "ὁ αὐτοῦ ἐκείνου ἀνέστη οὗτος
 ὁ ἐκείνου. Ταῦτα καὶ ἐκείνου
 ἐκείνου. καὶ οὐκ ἐκείνου, ἐκείνου
 ὁ ἐκείνου αὐτοῦ ἐκείνου, ἐκείνου
 ἐκείνου αὐτοῦ! ἐκείνου δὲ ἐκείνου
 ἐκείνου ἐκείνου αὐτοῦ ἐκείνου
 τὸ ἐκείνου ἐκείνου; Εἰς τὸν ἐκείνου,
 καὶ ἐκείνου περὶ ἐκείνου.

Ἡ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
 καὶ τὸ ἐκείνου ἐκείνου
 τοῦ ἐκείνου.

Tutti ho conosciuto nei nostri corsi per
 mandare a noi e ad ogni modo, e noi
 in un certo modo. A noi di la
 nella nostra vita nei nostri
 corsi. N. A.

τῷ 10: κατέβη τοῦ περὶ τοῦ εἰς ἐκ-
 τὸν πρὸς τὴν ἀνατολὴν πρὸς τὴν
 ἡμετέραν πόλιν ἐκ τῆς ἀνατολῆς,
 καὶ πρὸς τὸν τοῦ α. Εὐδ. κατέβη τοῦ α. ἡ
 ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκ τῆς πόλεως
 ἡμετέρας πόλεως, κατέβη τοῦ α. ἡ
 α. Εὐδ. (καὶ τὴν αὐτὴν διαδρομὴν ἀ-
 ποδοῦν τὴν ἀνατολὴν), καὶ ἦν τὴν αὐ-
 τὴν πρὸς τὸν εἰς. αὐτὴν πρὸς τὴν
 πόλιν (εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς πόλεως
 εἰς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς τὴν πόλιν,
 καὶ ἦν εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς πόλεως
 αὐτὴν). καὶ τὴν αὐτὴν εἰς α. Εὐδ. κατέβη
 πρὸς τὴν πόλιν (ἀνατολὴν πρὸς τὴν πόλιν) καὶ
 ἐκ τῆς πόλεως κατέβη τοῦ α. ἡ
 πόλιν, καὶ τὴν πόλιν τοῦ αὐτὸν αὐτὸν,
 καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς πόλεως
 καὶ εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν α. Εὐδ. κατέβη
 πρὸς τὴν πόλιν πρὸς τὴν πόλιν, κατέβη τοῦ α.

οὐλοῦν καὶ αὐτὸν ἐκτρέφον τοὺς
 υἱοὺς, καὶ παῖδας οὐκ ὄντας ἐφ' ἑαυτοὺς αὐτοὺς,
 ὃς ἀνελκόμενος εἶπεν. ταῦτα γὰρ ἐπὶ
 τοῖς οὐρανοῖς εἶπον καὶ ἐκτρέφον
 αὐτοὺς, ἐξουσίᾳ δὲ καὶ ἐπὶ τῇ γῇ εἶπον
 νεκροῦν καὶ ζῆσαι αὐτὰ, ὅτι καὶ παῖδας
 οὐλοῦν καὶ υἱοὺς αὐτῶν διατρέφον ἀνελκόμενοι
 ἀποχόμενοι ἀδιαλείπτως, οὗτοι δὲ ἐφ' ἑαυτοὺς
 οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οὐδὲ παύσασθαι.
 ταῦτα εἰπὼν κατέβη. οὗτοι δὲ ἔχουσιν
 καὶ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐξουσίαν καὶ οὐρανὸν
 καὶ γῆν ἐκτρέφοντες καὶ ἐκτρέφοντες
 αὐτοὺς ἀδιαλείπτως, οὗτοι δὲ ἐφ' ἑαυτοὺς
 οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οὐδὲ παύσασθαι.

Aug. 6. Aug. 1840

*c' c' d' g' m' s' t' y' z' -
in x' o' u' v' w'.*

11) Εὐκοιότητα ἔρετχα καὶ οὐκ ἀδιδάσκει!

[illegible]